

עיקרי נייר העמדה של הוב"ס כפי שהתקבלו ב- 9.11.2006

1. הקיצוץ המתמשך בתקציבי האוניברסיטאות הוא הבעיה. השלכותיו הרסניות. אנו קוצרים עכשיו פירות של ההשקעה בשנים עברו, והיום כתות גדולות, איכות ההוראה ירדה, אין כסף לספריות, וכו'. זו הבעיה מספר אחת, והיעד הראשון במעלה צריך להיות תוספת משמעותית לתקציב. לא רק החזרה של הקיצוץ המשמעותי, אלא הגדלת התקצוב.
2. נתנגד בכל תוקף לפגיעה בחוק המועצה ההשכלה הגבוהה, סעיף 15, המציין במפורש שכל מוסד מוכר הוא בן חורין לכלכל את ענייניו באקדמיים והמנהליים כטוב בעיניו, במסגרת תקציבו. אל לוועדה להמליץ המלצות שתהיינה מנוגדות לחוק.
3. גם כיום יש מערכות תגמול מצוינות, דרך קרנות תחרותיות, תוספות מחקר, פרסים וכדו'. אנשי האוצר כנראה אינם מודעים לאפשרויות הדיפרנציאציה ותגמול המצוינות הקיימות גם כיום. בכל אוניברסיטה, כנהוג גם באוניברסיטאות במדינות אחרות, יש מערכות בקרה ושיפוט אקדמיות, המאבחנות את הראויים לתגמול יתר, והם אכן זוכים לתגמול כזה. הגדלת תקציבי האוניברסיטאות תאפשר הגדלת תגמולי יתר אלה.
4. אין מניעה מלשפר את מערכת התגמולים למצוינות, ולהרחיב את האמצעים העומדים לרשות האוניברסיטאות כדי שיוכלו לתגמל מצוינות בסכומים גבוהים יותר, לפי קריטריונים אקדמיים. קיימות אפשרויות לשיטות נוספות של תגמולי יתר, אבל התנאי הבסיסי עליו יש לשמור הוא שהשיקולים והשיפוט יהיו אקדמיים.
5. הוועדה מתנגדת לדיפרנציאצית תגמולים בתוך האוניברסיטאות לפי דיסציפלינות. יצוין כי דיפרנציאציה מעין זו קיימת ממילא ממקורות שאינם נכללים בתקציבי האוניברסיטאות, כגון קרנות מחקר שונות, מחקר תעשייתי, ייעוץ וכו'.
6. מצוינות יוצאת דופן של חוקרים מצטיינים במיוחד, אשר מספרם אינו גדול, כמובן שראויה להכרה ולתגמול יוצא דופן. האוניברסיטאות, בעזרת מערכות הבקרה והשיפוט האקדמיות הקיימות בהן, תקבענה את הראויים לתגמול כזה, ותוספת המשאבים מהאוצר, אשר תיועד לצורך זה, תתקבל כמובן בברכה.